

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121559359
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:6121559359.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou, v spore žalobcu: Passerati, s. r. o., IČO: 52309304 so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, zastúpená ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s. r. o., IČO: 36 864 455, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava- Staré mesto, zastúpená JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábřežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422 o zaplatenie 196,- Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť istinu vo výške 196,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 196,-eur od 17.03.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanému v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 03.12.2021 sa žalobca vo vzťahu k žalovanému domáhal zaplatenia sumy 196,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.03.2021 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.12.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. N. L., O.: X. XXXDV, ktorého držiteľom bol poškodený C. Š., nar. XX.XX.XXXX. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Opel Astra, EČV: X. XXXEB poisteným u žalovaného. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 11.12.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky Toyota Auris, EČV: C.. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 21.12.2020 splatnú dňa 21.12.2020 na sumu 569,- € s DPH. Poškodený zároveň dňa 21.12.2020 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 569,-€ spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 02.03.2021 zaslanému žalobcovi vyplýva, že došlo k skončeniu prešetrovania a následne vybaveniu poistnej udalosti dňa 02.03.2021 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 373,- €. Zo strany žalovaného bolo krátené poistné plnenie a to vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla a to v rozsahu 7 dní, a to napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady.

2. Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom č. k. 36Up/1936/2021-16 zo dňa 14.12.2021 návrhu na vydanie platobného rozkazu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor (č. I. 20 spisu).

Žalovaný v odpore uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného a rovnako nepreukázal aj to, že žalobca nie je vo vedenom konaní aktívne vecne legitímovaný. Z uvádzaného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne potvrdzujú aj dôkazy predkladané žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra v zmysle ktorej subjektom zviazaným na plnenie bol práve poškodený a nie žalovaný. Zároveň žalovaný poukázal na znenie ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), z ktorého vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s vyššie citovaným zákonným ustanovením § 524 OZ. K úhrade faktúry pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálné žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Žalobca teda nemôže predstavovať aktívne vecne legitímovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Preto považuje žalovaný zmluvu o postúpení pohľadávky za absolútne neplatný právny úkon podľa ustanovenia § 39 OZ. Zároveň žalovaný uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 21.12.2020 síce poškodený uviedol, že mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou a nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný, preto ho považuje žalovaný za zjavne účelový. Má za to, že žalobca v tejto otázke absolútne neunesol dôkazné bremeno. Zároveň má za to, že moment doručenia krycieho listu autoservisu je absolútne irelevantný a účelový, keďže autoservis nie je žiadnym spôsobom oprávnený zdržiavať už opravené motorové vozidlo poškodeného (ako predmet jeho vlastníckeho práva), resp. podmieňovať jeho vydanie poškodenému dorúčením krycieho listu poisťovne (napokon aj faktúra vystavená autoservisom má lehotu splatnosti). Motorové vozidlo poškodeného bolo opravené už dňa 17.12.2020, o čom svedčí faktúra za opravu č. XXXX/XXXX zo dňa 17.12.2020. Prenájom náhradného vozidla poškodeným bolo teda dňom 18.12.2020 zjavne neúčelný. Je nespornou skutočnosťou, že motorové vozidlo poškodeného bolo opravené už dňa 17.12.2020 a teda v uvedenom prípade nemohol žalovaný krátiť poisťné plnenie svojvoľne a bezdôvodne a to na údajne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca či likvidátora žalovaného. Zároveň žalovaný namietol aj nárok žalobcu v časti uplatňovaných úrokov z omeškania. Mal za to, že mu úroky z omeškania neprináležia V podanom odpore žalovaný namietol aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Žalovaný v lehote stanovenej v ustanovení § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov splnil svoju povinnosť, ukončil šetrenie škodovej udalosti a na jeho základe oznámil žalobcovi dôvody, pre ktoré mu poisťné plnenie poskytol v určitej časti. To znamená, že žalobca nemá nárok na úhradu úrokov z omeškania v uplatnenom rozsahu. Žalovaný navrhol súd žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. V rámci repliky sa vyjadroval žalobca k odporu žalovaného (č. l. 31) s poukazom na to, že vo vzťahu k námietke žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu žalobca poukazuje na skutočnosti ohľadom danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu uvedené v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z. z. (ďalej len zákon o „PZP“) ani z OZ toto je v celom rozsahu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hradené z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zák. o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zák. o PZP. V ďalšom poukázal žalobca na ustanovenie § 15 ods. 1 zák. o PZP, podľa ktorej náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať. Z tohto dôvodu má za to žalobca, že je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného v tomto spore. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nápadov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby počas

ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného a takýto postup nie je možné akceptovať. V tejto súvislosti žalobca poukázal na viaceré rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018 sp. zn. 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019 sp. zn. 14Cob/55/2019. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva doba skončenia prác na vozidle dňa 17.12.2020, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti a vydaním krycieho listu zo strany žalovaného. Vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo ihneď vrátil, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie od 11.12.2020 do 21.12.2020 t. j. 11 dní nachádzalo v autoservise. Prenájom náhradného vozidla v tomto období bolo pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou na pokrytie ktorých bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. S námietkami žalovaného ohľadne uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania tak isto žalobca nesúhlasil, poukázal na závery Krajského súdu v Žiline v jeho rozsudku zo dňa 25.02.2021 sp. zn. 9Co/5/2021, kde neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa ustanovenia § 517 ods. 2 OZ.

4. Súd dňa 07.03.2022 vykonal pojednávanie len za prítomnosti žalobcu, žalovaný dôvodne ospravedlnil svoju neúčasť. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strany sporu, listinami doloženými do súdneho spisu a mal za preukázaný tento skutkový stav.

5. Medzi stranami sporu bolo zhodné to, že dňa 03.12.2020 došlo k poistnej udalosti, teda dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného Opel Astra, EČV: X. XXXEB poškodené motorové vozidlo zn. Toyota Auris, EČV: X. XXXDV, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený C. Š., S.. XX.XX.XXXX.

Ďalej mal súd za preukázané, že došlo k uzatvoreniu Zmluvy o nájme č. XX/XXXX zo dňa 11.12.2020 (č. I. 8 spisu) medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom C. Š., na základe ktorej si nájomca prenajal osobný automobil Toyota Auris, EČV: C. XXX A., a to na dobu od 11.12.2020 do 21.12.2020. Zmluvné nájomné bolo dohodnuté 49,-€, poplatok za pristavenie a odobratie vozidla 30,-€. Cena nájmu bola konečná, nakoľko prenajímateľ nebol platcom DPH. Na základe tejto nájmovej zmluvy mal nájomca užívať prenajaté motorové vozidlo v čase od 11.12.2020 do 21.12.2020, t. j. 11 dní, za ktorý čas prenajímateľ vyfakturoval nájomcovi faktúrou č. XXXXXXX (č. I. 10 spisu) nájomné vo výške 569,-€. Ďalej bolo zhodné, že došlo k likvidácii predmetnej poistnej udalosti žalovaným tak, ako to vyplynulo z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 02.03.2021 (č. I. 13 spisu) adresované žalobcovi, na základe ktorého žalovaný ustálil poistné plnenie vo výške 373,-€ s tým, že z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla bolo priznaných a oprávnených len 7 dní, t. z. len doba nájmu od 11.12. do 17.12.2020. Čiastka 373,-€ bola poukázaná na účet žalobcu, čo bolo preukázané výpisom z účtu Tatrabanky (č. I. 14 spisu). Toto boli skutočnosti, ktoré boli jednak zhodné medzi stranami sporu a boli aj preukázané listinnými dôkazmi.

6. Ďalej zároveň súd mal preukázané, že došlo k právnemu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12.2020 (č. I. 10 spisu) uzavretej medzi žalobcom ako uzavretej medzi postupcom C. Š. a postupníkom, teda žalobcom. V zmysle tejto zmluvy o postúpení pohľadávky postupca postúpil touto zmluvou žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku vo výške 569,-€, ktorú mal voči žalovanému z titulu riešenia škody spôsobenej vozidlom Opel Astra, EČV: X. XXXEB z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z. z., kde išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so

škodou zo dňa 03.12.2020 na vozidle Toyota Auris, EČV: X. XXXDV. Uvedené bolo v bode 1. zmluvy o postúpení pohľadávky, zároveň v bode 4. zmluvy o postúpení pohľadávky, sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1. je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 569,-€, ktorá zodpovedá faktúre č. XXXXXXXXX vystavenej ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla Toyota Auris, EČV: C. XXX A.. Zároveň v bode 5. zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) sa podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

7. Žalovaný namietal neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky a to z dôvodu, že považuje oznámenie o postúpení pohľadávky a zmluva o postúpení pohľadávky za dostatočne neurčité a relevantné na preukázanie postavenia žalobcu ako aktívne legitimovanú stranu sporu. Ak žalobca ako spoločnosť (nie je držiteľ, ani vlastník požičal náhradné vozidlo tretej osobe, odhladnuc od toho, či na to mal súhlas vlastníka, resp. držiteľa náhradného vozidla) nárok na úhradu nájomného nepatrí žalobcovi, ale vlastníkovi náhradného vozidla. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca nebol oprávnený vystaviť poškodenému faktúru za nájom náhradného vozidla a je zrejmé, že žalobca sa nemohol súdnou cestou domáhať úhrady takto fakturovaného nájomného.

Súd sa s týmito tvrdeniami nestotožnil a má za to, že v čase postúpenia pohľadávky postupcu, teda poškodeného išlo o existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme, kedy nájom preukázateľne trval od 11.12.2020 do 21.12.2020. Vznik pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa za celú dobu nájmu nastal 21.12.2020, kedy došlo k ukončeniu nájmu. Vystavená faktúra určuje dobu plnenia existujúcej pohľadávky, kde doba plnenia bola stanovená vo forme splatnosti do 21.12.2020. T. z., že predmetnou faktúrou bolo vymedzenie časového obdobia v ktorom je dlžník, teda poškodený a zároveň nájomca povinný splniť si svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvy o nájme. Keďže išlo o existujúcu pohľadávku, bolo dohodnuté v zmluve o postúpení pohľadávky, že k úhrade tejto pohľadávky došlo na základe vzájomného zápočtu (čo je jeden zo zákonných spôsobov zániku záväzku, resp. spôsobov úhrady podľa § 580 Občianskeho zákonníka v spojení s § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a teda žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného a je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní. Skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný. Zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Zároveň súd poukazuje na to, že žalovaný uhradil žalobcovi časť nároku na poistné plnenie vo výške 373,-€, čím ho považoval za veriteľa v súvislosti s touto náhradou škody postúpenej pohľadávky.

8. Súd sa ďalej oboznámil aj s faktúrou č. XXXXXXXXX (č. l. 26 spisu), z ktorej je zrejmé, že poškodené vozidlo bolo v oprave v spoločnosti AT a. s. za cenu opravy 2708,40 eur. V rámci potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu (č. l. 9 rub) spoločnosti AT a. s. je zrejmé, že vozidlo, ktorého držiteľom bol C. Š., bolo umiestnené za účelom opravy v ich autoservise dňa 11.12.2020 a po ukončení opravy a vystavení krycieho listu poisťovňou bolo vozidlo ihneď odovzdané držiteľovi a to dňa 21.12.2020.

9. Z čestného prehlásenia poškodeného C. Š. mal súd zistené, že poškodený mal od žalobcu zapožičané náhradné vozidlo Toyota Auris, EČV: C. XXX A. od 11.12.2020 do 21.12.2020, t. j. v trvaní: 11dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

10. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uplatnenia náhrady škody (ďalej len

„ zákon č. 381/2011 Z. z.“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2011 Z. z. poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. vecí.

Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinností, poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poskytovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhrady škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie peňažného plnenia.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa ods. 6, je povinný zaplatiť úroky poškodenému z omeškania podľa osobitného predpisu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

11. Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda, a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

12. Súd akceptoval uplatňovaný nárok ako škodu v celom rozsahu. Bolo preukázané, že škoda v uplatnenom rozsahu reálne vznikla, a to jednak faktúrou, ktorá bola vystavená zo strany žalobcu, ako prenajímateľa pre nájomcu, teda poškodeného C. Š. za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme vozidla vo výške 569,- eur. Tak, ako už bolo vyššie uvedené, bolo preukázané, že došlo k úhrade predmetnej faktúry, a to započítacím prejavom, ktorý bol dohodnutý v zmluve o postúpení pohľadávky v bode 5. medzi žalobcom ako postupníkom a postupcom C. Š. v celej výške 569,- eur. Žalovaný plnil len časť škody, ktorá vznikla poškodenému v súvislosti s dopravnou nehodou dňa a súd vychádzal z oznámenia o poistnom plnení, podľa ktorého je zrejmé, že žalovaný plnil časť škody vo výške 373 eur, s tým, že s tým, že z fakturovanej doby prenájmu náhradného vozidla bolo priznaných a oprávnených len 7 dní, t. z. len doba nájmu od 11.12.2020 do 17.12.2020,

Tu súd musí poukázať na to, že pokiaľ žalovaný vzniesol procesnú obranu ohľadom skutkových tvrdení bolo jeho dôkaznou povinnosťou podľa čl. 8 CSP tieto tvrdenia preukázať, čo však žalovaný riadnym spôsobom neuskutočnil.

13. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobca z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že teda bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu s účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda

spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Úhradou nájomného v sfére poškodeného nastala ujma, ktorá teda bola preukázaná v konaní jednak faktúrou a jednak samotnou zmluvou o postúpení pohľadávky, uzavretím ktorej došlo k započítaniu a teda k vlastne úhrade predmetnej ujmy. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo.

14. Žalovaný nespochybnil, že právny predchodca žalobcu, teda poškodený v príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo, namietal dôvodnosť časového rozsahu jeho užívania, ako aj výšku dohodnutého nájomného s tým, že bolo však jeho procesnou povinnosťou preukázať svoje vlastné tvrdenia. Bolo rozhodujúce, že poškodený sa dostal do situácie, kedy bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo. Pri neuznaní výšky nároku na náhradu škody za nájom predmetného vozidla žalovaný nepreukázal, že by súčasťou obsahu zmluvného vzťahu založeného medzi ním ako poisťiteľom a poškodeným ako poisťencom bol aj spôsob výšky poisťného plnenia, dojednaným medzi týmito zmluvnými stranami s takým obsahom, aký zodpovedá postupu žalovaného pri určení výšky poisťného plnenia. Žalobca preukázal listinnými dôkazmi nájomnou zmluvou, zmluvou o postúpení pohľadávok, že v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťnou udalosťou užíval prenajaté motorové vozidlo a za ten čas zaplatil ako nájomca prenajímateľovi sumu 569,-€ z titulu dojednaného nájomného. Žalovaný nepreukázal dôvodnosť odpočítania neuznaných nákladov prenájmu vo výške žalovanej istiny. Pokiaľ ide o dĺžku prenájmu priznanú žalovaným, podľa názoru súdu ide o neoprávnené krátenie poisťného plnenia. Poškodený dobu opravy vozidla nemal možnosť ovplyvniť a nemohol užívať svoje vozidlo odo dňa, kedy bolo prevzaté do servisu na opravu, t. j. od 11.12.2020 až do riadneho odovzdania vozidla zo servisu dňa 21.12.2020.

15. Podľa názoru súdu poškodený jednoznačne preukázal, že nemohol svoje motorové vozidlo používať. Nachádzalo sa v oprave a bol nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, kde svoje motorové vozidlo si vyzdvihol až po ukončení opravy. Náklady vynaložené poškodeným ako účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poisťnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, a to právny predchodca žalobcu. Škodou bolo nájomné za prenajaté motorové osobné vozidlo, keďže poškodený z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období, keď bolo dohodnuté nájomné za náhradné motorové vozidlo, svoje vozidlo po dobu opravy využívať a po celý tento čas bolo zabezpečenie náhradného vozidla nutné. Žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených a u žalovaného uplatnených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla zabezpečeného poškodeným. Súd preto žalobe v časti týkajúcej sa zaplata istiny vyhovel.

16. Ďalšou námietkou, ktorú vzniesol žalovaný bola námietka voči uplatnenému úroku z omeškania zo strany žalobcu, nakoľko má za to, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 citovaného zákona účinného v čase vzniku nároku poškodenej, je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b). Žalovaný tvrdil, že v trojmesačnej lehote od oznámenia žalobcu o škodovej udalosti si plnil listom zo dňa 02.03.2021 podmienku upravenú v § 11 ods. 6 písm. b) zákona č. 381/2011 Z. z. Podľa názoru súdu z ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vyplýva, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie v určitej lehote, ktorej začiatok udáva skutočnosť skončenia šetrenia poisťnej udalosti. Rozhodnutie poisťovne o ukončení likvidácie teda predstavuje moment, kedy dochádza, resp. má dôjsť k vyčísleniu a náhrade vzniknutej škody, ktorú si poškodený nárokuje, a o ktorú sa zmenšil jeho majetok. Ak poisťovňa neprizná plnenie v plnom

rozsahu dochádza teda k majetkovej ujme na strane poškodeného. Poistovňa tak síce ukončí šetrenie poistnej udalosti v zákonnej lehote, v dôsledku čoho neporuší svoju povinnosť včasného ukončenia prešetrovania poistnej udalosti, avšak poškodenému neposkytne plnenie v rozsahu, na ktorý má nárok a preto sa podľa iného ust. zákona o povinnom zmluvnom poistení, konkrétne § 11 ods. 7 dostáva do omeškania. Samotné znenie § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení pripúšťa dve varianty, odkedy je možné sa dostať do omeškania. Prvá časť vety sa vzťahuje na splnenie povinnosti poskytnúť plnenie v lehote 15 dní po ukončení likvidácie poistnej udalosti a druhá časť vety sa týka predloženia rozhodnutia súdu poisťovateľovi zo strany poisteného, ktorý predložil svojej poisťovni rozhodnutie na preplatenie. Nesplnením povinnosti uvedenej v § 11 ods. 6 zákona sa poisťovňa v zmysle § 11 ods. 8 dostáva automaticky do omeškania, avšak podľa názoru súdu do omeškania s ukončením šetrenia, resp. písomného informovania poškodeného o výsledkoch likvidácie a rozsahu povinnosti poskytnúť poistné plnenie.

17. V tomto smere súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2016 zo dňa 14.6.2016, v zmysle ktorého vzišiel právny názor, že peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 od. 8 zákona o povinnom zmluvnom poistení je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) v trojmesačnej lehote a jej účelom je ochrana poškodeného v tom, aby poisťovňa pod následkom tejto peňažnej sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť najneskôr v lehote troch mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poistnej udalosti. Sankcia v podobe úrokov z omeškania podľa § 11 ods. 8 je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie peňažného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Relevantné tak nie je, ako mala, resp. mohla inak poisťovňa poistnú udalosť vybaviť. Zároveň súd poukazuje aj na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018.

Zároveň súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR č. III.ÚS 215/2020 zo dňa 28.10.2021, v ktorom rozhodol, že rozsudkom Krajského súdu v Bratislava bolo porušené právo sťažovateľky na súdnu ochranu, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Co 211/2018 bol zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a Krajský súd v Bratislave bol povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania. V odôvodnení ústavný súd sa zaoberal otázkou povinnosti zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu § 11 ods. 8 zák. o povinnom zmluvnom poistení, kde vlastne v odôvodnení skonštatoval, že na právo na priznanie úroku z omeškania sa vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj zjavný nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadnej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné štandardné odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, že by jeho omeškание a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Každý škodca by mohol logicky bez sankcie oddialiť riešenie škody odkazom na súd a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15- dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škody od splatenia príslušenstva pohľadávok (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 OZ vzniknutej z ublíženia na zdraví). Výklad prijatý krajským súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.

18. Čiže je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 t. j. tým, že si nespĺnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b), ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností súd má za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje

už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poistného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poistného plnenia. Súd teda bol toho názoru, že žalobcovi vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona. Keďže žalovaný šetrenie poistnej udalosti preukázateľne ukončil dňa 01.03.2021 na základe dôkazu predloženého zo strany žalobcu (č. l. 13), žalovaný sa dostal od 17.03.2021 do omeškania. Výšku úroku z omeškania si žalobca správne nárokoval v zmysle § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Súd teda na základe uvedeného žalobe žalobcu aj v časti uplatnených úrokov z omeškania vyhovel.

19. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci. Žalobca mala plný úspech vo veci, preto mu súd priznal plnú náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.